Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

licitudine metuebant. In quo mi
rum zelo galdric auuncul eius.
& Guido p̃ nogent frm̃ cetos ante
ibant: ut ipsos tanqm̃ gemino
quosdam stimulos carnis sue. ne
grãz magnitudo eum extolleret.
accepisse duuint uideret. Hecz n
purcebant uerbis duriorib. exagi
tantes teneri uetcrandia eius. ta
luminantes etiam bene gesta. sig
na omnia ad michilantes. & hom
nem mansuetissimũ michilqz cont
dicentem. frequent usqz ad lãma
imperys & obprbrys affligentes.
Narrare solet uenabilis epus lingo
nensis god fridus. sũ uiri & ppinq
sanguine & conuersatione socius. &
extunc pommia induuiduus co
mes: primo miraculo qd p manũ
eius fieri uidit. pdictũ germanũ
ei affuisse guidone. Erat eñ eis
ñsitus p castrũ nantonis in ter
rorio senonũ. & uuuems q dã eu
pedem fistula acuptuuat. pdicti
patris tactum & benedictione eu
multa supplicatione petebat. Sig
natus autem statim mualuit. &
post paucissimos dies regressi per
idem opidum. sanũ eum atqz ĩcõ
lume inuenerũt. Cetm sepe dict
dei uiri fr. ne ipso quidẽ poterit cõ
pesci miraculo. quo min mcepu
ret eũ. & p suspcionis arguerct. qd
dcpeuit tangẽ hominẽ. tanta si
quidem caritate p eo sollicit erat.

Orta idem temp accidit.
ut auuncul ei galdricus.
qui & ipse zelo simili ei ma
suetudine sicut pdicti durisicte
pcionib obruebat. grauissimis
febrib laboraret. Demũ ĩgues cẽ
te morbo. ipsa doloris magnitudi
ne supatus. abbate humili obsec
tione cõpellat ut sui misereat. &
orem sibi ferat qm̃ cetis cõsueuit
At ille cui spũs sup mel dulcis.
p̃mũ lenit breuitqz cõmemoras
crebras sup hui modi oburgatio
nes. & imponens ei ne forte her di
ceret temptans eũ: psistenti tam
manũ ipomit. & febrem abscedere
iubet. Nec mora. ad impiũ ei re
liquit eũ febris: eptum ĩsemet
ipso quod in cetis arguebat. Et si
quidem galdric cũ in dara ualle
aliqñtos iam pageret annos. fer
uens spũ & tota bõm emulator. ex
hac luce migrauit. Qui ante fere
unam horã mortis turbat ad mo
mentũ. & toto corpore tribilit met
m fremuit. sed ad pristinã statim
serenitatẽ reuisus. multu deiceps
placidissimo expiruuit. Noluit
autem dñs sollicitũ abbatis animũ.
hui rei cognitione fraudari. Siqdẽ
post aliquot dies. idem galdericus
apparens ei in uisu noctis. eũ omnia
erga se = prospera esse scisciteti
responderet. & in magna sese gtula
ret felicitate locatum. demũ iter
rogat est quid nam sibi uoluit. ta
acerbi illa in morte tãqz repenti
na cõmocio. Dicebat autẽ. quod
ea hora duo spũs neqm̃ uelut in
puteũ horrende pfunditatis eũ pre
cipitare passent. unde territ ita cõ
tremuit. sed beato petro accelerãte
ereptus. michil dem ceps sensit le
sionis. Longũ esset cuncta nar
rare. que sup his qui erhat uita